

اگر تصمیم جدی رفتن به جبهه می‌داشتند، ساز و برگ جهاد آماده می‌کردند!

(ترجمه)

رژیم یهود در اول اپریل به نیروهای ایرانی حمله کرد و در این حمله، ساختمان قونسولگری ایران را در دمشق مورد هدف قرار داد که منجر به کشته‌شدن محمدرضا زاهدی رئیس قونسولگری شد. وی یکی از رهبران نیروی قدس سپاه پاسداران بود و همراه با وی معاون و پنج تن از عناصر وی نیز کشته شدند. این حمله بعد از ترور رهبر نیروی قدس، قاسم سلیمانی توسط حمله هوایی آمریکا تقریباً قوی‌ترین حمله بود. ویژگی این حمله آنست که ساختمانی مربوط به سفارت ایران را که با خود پرچم ایران را برافراشته داشت، مورد هدف قرار داد و این ساختمان مطابق به عرف بین‌الملل به مثابه خاک ایران بود و این تجاوز همزمان به خاک سوریه و ایران به شمار می‌رود.

برای شناخت عواقب این حمله، باید به عقب برگردیم و ماهیت واقعیت ایران را بشناسیم:

واضح است که ایران با آمریکا ارتباط تگناتنگ داشته و در مدار آن می‌چرخد و این از جریان اقدامات سیاسی گذشته و فعلی ایران در تأمین منافع آمریکا در منطقه به ویژه در افغانستان، عراق، سوریه و یمن واضح می‌گردد و آمریکا سعی می‌کند ایران را برای باج‌خواهی از دولت‌های منطقه و بقای نفوذش در آنجاها پولیس منطقه قرار دهد.

اما رژیم یهود دوست ندارد که یک قدرت منطقه‌ای به ویژه هسته‌ای در منطقه وجود داشته باشد. به همین دلیل همیشه ایران و راکتورهای هسته‌ای اش را به نابودی تهدید می‌کند؛ ولی وی به خاطر عدم اجازه آمریکا و پشتیبانی اش چنین کاری کرده نمی‌تواند. با وجود این هم وی در دل ایران برخی اقداماتی را مانند انفجارات و ترور دانشمندان هسته‌ای، گذشته از بمباردمان تعداد زیادی از "پایگاه‌های ایران" در سوریه انجام می‌دهد.

اما بعد از شروع عملیات طوفان اقصی و ورود رژیم یهود در تونل‌های تاریک آن و بیان عجز و ناتوانی اش در قطع این جنگ با وجود جنایت‌هایی که در حق بی‌گناهان، اعم از زنان، اطفال و سالمندان مرتکب شد و با وجود بمباردمان ساختمان‌ها و شفاخانه‌ها/بیمارستان‌ها، به دلیل همین ضعف این رژیم مسخ به رهبری نتانیاهو، نخست‌وزیر جنایت‌کارش سعی می‌کند دامنه این جنگ را گسترش داده و افکار عامه را به جهت دیگری سوق دهد تا سبب نجات شهرت و حفظ حیثیتش شود. وی خوب می‌داند که اگر چنین کند، آمریکا هرگز نظاره نخواهد کرد.

از جانب دیگر، آمریکا به گسترش دامنه جنگ و خروج امور از دستش علاقه‌مند نبوده و با ایران در عدم توسعه جنگ که عاقبت خوبی ندارد، موافق است و در این خصوص یک کارشناس آمریکایی در اواخر عصر روز پنجشنبه مطابق به 2024/4/11م تأکید کرد که: «آمریکا انتظار حمله ایران به اسرائیل را دارد؛ اما آنقدر بزرگ نخواهد بود که واشنگتن را به جنگ بکشاند.» به تعقیب این، حسین امیر عبداللہیان در روز هفدهم این ماه یک گردش منطقه‌ای را از پایتخت عمان شروع کرد. روز بعد از دمشق دیدار نمود و آن را به قصد بیروت، سومین ایستگاه اش ترک کرد. از جریان این گردش، ی واضح می‌گردد که پیام‌های وجود دارد که ایران در صدد تحویل دهی آن‌هاست؛ از جمله، عمان به وساطت میان ایران و آمریکا مشهور است و سوریه و لبنان و امثال آن‌ها هم‌چو عراق

در داخل خود ابزار مسلحی وابسته به ایران به همراه دارند. این به این معناست که ایران نیت وارد کردن حملات دردناکی را که منجر به بازدارندگی یهود و در نتیجه گسترش جنگ شود، ندارد.

ایران فقط در پی تهدید و وحشت‌افگنی رسانه‌ای است و این چیزی است که آرش عزیزی، نویسنده ایرانی به شبکه عربی اظهار داشت؛ آنجا که گفت: «ایران باید با یک حقیقت تعامل کند و آن این که وی توانایی خود را برای بازدارندگی علیه اسرائیل از دست داده و تحت فشار قرار گرفته تا واکنش نشان دهد. هم‌چنان بر وی لازم است که با حقیقت دیگری روبرو شود و آن این که از ورود به تقابل گسترده‌تر با اسرائیل خودداری کند؛ زیرا این کار بر وی گران تمام خواهد شد.»

این چیزی است که یحیی رحیم صفوی، سرلشکر، دستیار و مشاور ارشد رهبر انقلاب ایران در مراسم یادبود هفتمین روز از قتل محمدرضا زاهدی پس از حمله به قونسولگری ایران تأکید ورزید: «اسرائیل از ایران و سیلی مورد انتظارش وحشت زده است که باعث شده از تجاوزات خود به قونسولگری ایران در دمشق پشیمان شود.» وی افزود: «این جنگ روانی، سیاسی و رسانه‌ای برای صهیونیست‌ها از خود جنگ وحشتناک‌تر بوده که به دلیل ترس از حمله ایران باعث شده برخی از آن‌ها پا به فرار بگذارند و برخی هم هر شب به پناهگاه‌ها پناه ببرند.»

اما نسبت به امریکا، وی از طریق این قول و قرارها و اظهارات ایران می‌خواهد بالای رژیم یهود و نتانیاهو برای پذیرش راه‌حل‌هایش فشار بیاورد. وب‌سایت "جاده ایران" از یک دیپلومات آگاه که نخواست هویتش فاش شود، نقل کرده است: «ایران به امریکا ابلاغ داشت که وی در صورت رسیدن به آتش‌بس در غزه از واکنش به حمله هوایی علیه قونسولگریش در دمشق خودداری خواهد کرد؛ چیزی که امریکا تلاش می‌ورزد تا یهودیان را به آن متقاعد سازد.»

رژیم ایران شامگاه روز شنبه عملاً به هدایت صدها پهباد به سوی رژیم یهود اقدام کرد. رژیم یهود اعلام کرد که 99 فیصد آن خنثی شده است. امریکا و یهود از زمان‌بندی این بازی ناچیز باخبر بودند. ایران بعد از این حمله از واکنش رژیم یهود هراسان گشته است. وی این چنین حیثیت خود را با این حملات شرم‌آور حفظ کرد!

خلاصه سخن: در شأن این نظام‌های حاکم سرزمین‌های اسلامی نیست که اقدامات رهبران و مردان را انجام دهند. از حمله به قونسولگری بیش از دو هفته گذشته و ما از رژیم ایران جز قول و قرار و واکنش شرم‌آور که وارد صحنه عملی نمی‌شود، نشنیده‌ایم. اگر ایران در واکنش نشان دادن مناسب و درست جدی می‌بود، فوراً قبل از برداشتن اجساد کشته‌شدگانش چنین می‌کرد و یک حمله نیرومند و ناگهانی انجام می‌داد. لذا این گونه مسائل با دیپلماسی و واکنش ضعیف حل نمی‌شود؛ به ویژه با دشمن بزدلی که به سبب بزدلی و شکست متقابل، متکبر و متجاوز گشته و این بسان قول شاعر است، آنجا که گفته است: «مردمی که معمولاً بت می‌پرستند، از خسیس بودن خودشان است؛ نه از عظمت بت‌ها.»

ای مسلمانان و ارتش‌های امت اسلامی! در عصر کنونی که عصر حاکمیت حکام دست‌نشانده و خیانت‌کار است، واقعیت چنین است، تحت حاکمیت شان برای تان هیچ امانی نیست. آن‌ها از شما دفاع کرده نمی‌توانند و به فریادهای زنان و اطفال مستضعف لبیک گفته نمی‌توانند. آن‌ها بزدل‌تر از آنند که بتوانند چنین شهامتی را از خود نشان دهند و شما فرزندان این امت و قهرمانان آن

هستید. شما اختیار برطرف کردن ذلت و خواری از دوش امت را نخواهید داشت؛ مگر با سرنگونی این حکام و ریشه کن نمودن اشغال‌گر و نظام سیاسی که بر شما تحمیل شده و با حاکم ساختن شریعت الله سبحانه و تعالی و روان شدن به سوی نصرت دادن مسلمانانِ مستضعف غزه و سایر سرزمین‌های اسلامی. اهل این کار شما هستید. بدون هیچ شکی بدانید آرامی که امریکا می‌خواهد، به دلیل این خون‌های پاکیزه غزه پرافتخار نبوده؛ بلکه به دلیل ترس از تحرک شماست. امریکا خوب می‌داند که وی نمی‌تواند با شما مقابله کند؛ لذا امر الله سبحانه و تعالی را استجابت کنید:

﴿وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ﴾ [هود: 113]

ترجمه: و به ستم‌گران متمایل نشوید که آتش دامن‌گیرتان می‌شود و در برابر الله (سبحانه و تعالی) هیچ سرپرستی نخواهید

داشت؛ سپس (زهیچ سوی) یاری نمی‌شوید.

برگرفته از شماره 491 جریده الرایه

نویسنده: استاد أحمد الطائی - ولایه عراق

مترجم: محمد مزمل